

بیوتکنولوژی دریا و نقش آن در آبرزی پروری

سعید تمدنی جهرمی^{*}، نورا برزگار^آ، رضا نهاوندی^۳

۱- پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش

کشاورزی، بندر عباس، ایران

۲- دانشجو، دکترای تخصصی رشته زیست شناسی دریا، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم و فنون دریایی دانشگاه هرمزگان

۳- موسسه تحقیقات علوم دامی کشور، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، کرج، ایران

نویسنده مسئول: stamadoni@gmail.com

چکیده

بیوتکنولوژی دریایی، زمینه ای نسبتاً جدید است که به یافتن و استفاده از فرآورده‌ها و فرآیندهای برگرفته از موجودات دریایی اختصاص دارد. دریا یکی از ظرفیت های بالقوه برای تولید مواد غذایی هستند که در دسترس بشر قرار دارند که این پتانسیل در سالهای اخیر به سمت آبرزی پروری دریایی، به ویژه پرورش ماهیان دریایی سوق داده شده است. ظرفیت تولید بالا به علت وسعت دریا، قدرت خود پالایی بالا در محیط های دریایی، تهویه خوب آب در محیط پرورش، عدم نیاز به اکسیژن دهی، کاهش هزینه های استهلاک و تعمیر و نگهداری، استفاده از محیط طبیعی، شرایط مناسب پرورشی برای تولید ماهیان با ارزش از جمله مزایایی هستند که ما را در استفاده از روش پرورش ماهی در قفس های دریایی ترغیب کرده است. در این مقاله سعی شده است که به جنبه های کاربردی بیوتکنولوژی از جمله تولید کیت های تشخیص بیماری های ماهیان در قفس، به نژادی گونه های مختلف، تولید آنتی فولینگ ها در جهت مبارزه با فولینگ های مهاجم به قفس ها و نقش تولید غذای ماهیان بهبود شده با روش های بیوتکنولوژی مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی: بیوتکنولوژی دریا، کیت تشخیص بیماری، آنتی فولینگ، آبرزی پروری